

er der nævnt visse Sindstilstande, paa hvilke man finder denne Regel anvendelig, men Drukkenskab er slet ikke nævnt. At denne Tilstand desuagtet kan komme i Betragtning, fremgaaer af Motiverne; men det er noget Andet at sige, at Drukkenskab kan fremkalde en Tilstand, der kan bringe Medfættelse i Tilregneligheden, end at paaatae, at Drukkenskab altid skulde medføre Medfættelse i Straffen. Dette Sidste er ingenlunde Tilfældet, og jeg er overbevist om, at det heller ikke er Tilfældet ved vor Retspraxis. Dertil kommer, som det allerede er blevet fremhævet af flere ærede Talere, at dette Endringsforslag gaaer langt videre, end man har tilfattet, og jeg troer ikke, at man kan blive staaende ved den Betragtning, at saa bliver det Andres Sag at see at faae det rettet til Sagens 3die Behandling. — Naar man har hørt dette Spørgsmaal under en langvarig og gjentagen Drøftelse af en Commission, sammensat af mange store Jurister, og man der har forsøgt paa at finde en tilfredsstillende Affattelse uden at have naaet til noget Bedre end det her foreslaaede, saa mener jeg, at det er for stor en Fordring at stille, at man til 3die Behandling skulde kunne fremkomme med en ny Redaction, der skulde fjerne alle de Vanskeligheder, som man troer, at den nuværende frembyder. Man behøver sikkert heller ikke at frygte for, at Domstolens Fortolkning skulde gaae ud paa, paa nogen Maade at sætte en Præmie for Drukkenskab. Den almindelige Betragtning, der allerede er gjort gjældende, maa jeg her gjen tage, at netop det, at disse Paragrapher ere drøftede Ord for Ord gjentagne Gange i Commissionen, der dog maa antages at have behandlet dem med temmelig stor Sagkundskab, og at de deri indeholdte Regler fremtræde som støbte i een Form, gjør det overordentlig vanskeligt for Udenforstaaende at gjøre Endringer til eller sætte Stykker ind, der ganske kunne forandre Meningen og frembringe et ganske andet Resultat, end maaskee selve Forslagsstillerne tilfattede. Disse Bemærkninger gjælde ogsaa i høi Grad Endringsforslagene under Nr. 31 og 33, ved hvis Vedtagelse man efter mit Begreb aldeles vilde forandre og forvanste Begrebet af Nødværge, som det er fremstillet i Udkastet. Det vilde navnlig føre til en uforholdsmæssig

Berettigelse for den enkelte Person, hvis man uden Videre skulde kunne anvende selv det hyderste Nødværge imod endog kun mindre Indgreb i sin Retsphære, og navnlig, som det er blevet fremhævet af det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds, imod et ganske simpelt Tyveri, saa at en Person, naar han faae En tage Noget af sin Eiendom, der var af mindre Betydning, og han ikke var i Stand til at naae Thyen, for at faae sine Ting igjen, paa denne Maade efter Forslaget maatte kunne tage et Gevær og stjæle Thyen ned. Dette, troer jeg, vilde være en meget streng Regel og en farlig Berettigelse at give den Enkelte. Derimod er det, som vistnok af den ærede Taler fremhævet, ingenlunde ubeløst, at der kan tages Hensyn til større Eiendomsindgreb, idet der nemlig i Paragraphen er tilføjet „eller Velfærd.“ Naar altsaa det Angreb paa Eiendom, som ikke kan afværges paa anden Maade, er af den Betydning, at det vilde ødelægge Bedkommendes Velfærd, eller idetmindste have særdeles stor Indflydelse derpaa, er den Grad af Nødværge, jeg har omtalt, ogsaa hjemlet i Lovudkastet. — Den lille Endring, der under Nr. 34 er foreslaaet til § 41, anseer jeg ikke for at være af nogen stor Betydning; imidlertid seer jeg heller ikke, at der er stor Grund til at forandre Lovudkastets Redaction og ubelade den Linie, der sigtes til. Naar der bliver Spørgsmaal om senere at bedømme, om et Angreb paa fremmed Eiendom kunde ansees for strafbart eller ikke, vil der sikkert altid tages Hensyn til de dermed forbundne Omstændigheder, saaledes som de oplyses, og hos En, der er i den Stilling at maatte redde sig selv fra en Fare for Liv eller Helbred, kan der ikke forlanges det Overblik, som hos Den, der bagefter bedømmer Handlingen og seer Alt med Rolighed. Jeg troer derfor ikke, der er Fare ved at lade Stykket blive staaende; det indeholder altid en Paamindeelse om, at man ikke altfor letfindigt tør gribe til at benytte fremmed Eiendom. — Forslaget under Nr. 35 er en Redactions-Endring, hvis Betydning jeg ikke klart seer. Jeg skal derfor blot henholde mig til den almindelige Bemærkning, at hvert Ord i dette Lovudkast, og navnlig i denne Deel deraf, er saa nøie gennem-